

Lag

om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Samordnare för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter

Transport- och kommunikationsverket är den samordnare för digitala tjänster som avses i artikel 49 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), nedan *förordningen om digitala tjänster*.

Transport- och kommunikationsverket är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen, om inte något annat följer av 2 och 3 §. Andra behöriga myndigheter vid tillsynen över efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster är konsumentombudsmannen och dataombudsmannen i enlighet med 2 och 3 § (*behöriga myndigheter*).

Bestämmelser om de behöriga myndigheternas regionala behörighet och Europeiska kommissionens behörighet finns i artikel 56 i förordningen om digitala tjänster.

2 §

Konsumentombudsmannens behörighet

Konsumentombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen

1) i fråga om artikel 25 i den förordningen, när tjänster erbjuds konsumenter via en onlineplattform,

2) i fråga om artikel 26.1 a—c i den förordningen, när det är fråga om reklam som näringsidkare riktar till konsumenter,

3) i fråga om artikel 26.2 i den förordningen,

4) i fråga om artikel 30.7 i den förordningen,

5) i fråga om artikel 32 i den förordningen.

Med stöd av 1 mom. utövar konsumentombudsmannen inte tillsyn över ideell eller samhällelig reklam. Konsumentombudsmannen ska med stöd av konsumentskyddslagen (38/1978) också utöva tillsyn över att avtalsvillkor, marknadsföring och förfaranden i kundrelationer är förenliga med lag med avseende på konsumentskyddet.

3 §

Dataombudsmannens behörighet

Dataombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen om digitala tjänster avsedda behöriga myndighet som svarar för tillsynen

1) i fråga om artikel 26.1 a—c i den förordningen, när det inte är fråga om reklam som konsumentombudsmannen utövar tillsyn över med stöd av 2 § i denna lag,

2) i fråga om artikel 26.1 d i den förordningen,

3) i fråga om artikel 26.3 i den förordningen,

4) i fråga om artiklarna 27 och 28 i den förordningen.

Bestämmelser om dataombudsmannens befogenheter när det gäller tillsynen över behandlingen av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i dataskyddslagen (1050/2018).

2 kap.

Myndigheternas undersökningsförfarande och tillsynsåtgärder

4 §

Myndigheternas rätt att få information

När de behöriga myndigheterna utför sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag har de trots sekretessbestämmelserna rätt att av leverantörer av förmedlingstjänster och av andra personer som avses i artikel 51.1 a i den förordningen få behövlig information och behövliga redogörelser och handlingar om en misstänkt överträdelse av den förordningen och av skyldigheterna enligt denna lag. Den behöriga myndigheten har dock rätt att få endast nödvändig information om särskilda kategorier av personuppgifter eller med tanke på skyddet för privatlivet med dem jämförbar nödvändig information om en misstänkt överträdelse av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag.

Leverantörerna av förmedlingstjänster och de andra personer som avses i 1 mom. ska lämna informationen utan obefogat dröjsmål, i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt.

Transport- och kommunikationsverket har den rätt att få information som anges i denna paragraf när verket med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster begär information på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller när verket deltar i sådana gemensamma undersökningar som avses i artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

5 §

Informationsutbyte mellan myndigheter

De behöriga myndigheterna har trots sekretessbestämmelserna rätt att till varandra lämna ut information eller handlingar som de fått eller upprättat i samband med skötseln av sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag samt att för varandra röja sekretessbelagd information, om det är nödvändigt för skötseln av deras uppgifter enligt den förordningen eller denna lag.

Den behöriga myndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av förundersökningsmyndigheten få den information som är nödvändig för att följa bestämmelserna i 19 § 3 mom.

Förundersökningsmyndigheten ska trots sekretessbestämmelserna lämna Transport- och kommunikationsverket sådan information om en misstänkt överträdelse enligt artikel 18 i förordningen om digitala tjänster som är nödvändig för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

6 §

Inspektioner

De behöriga myndigheterna har för tillsynen över misstänkta överträdelser av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag rätt att få tillträde till lokaler som en leverantör av förmedlingstjänster eller någon annan person som avses i artikel 51.1 a i den förordningen använder för ändamål som rör deras närings- eller yrkesverksamhet och att utföra de inspektioner som behövs för tillsynen.

Den behöriga myndigheten har vid inspektionerna trots sekretessbestämmelserna och oberoende av lagringsmediet rätt att få för granskning, kopiera och för kopiering beslagta affärskorrespondens, bokföring, andra handlingar och information, i vilken form som helst, som behövs för en tillsynsuppgift i samband med en misstänkt överträdelse. De tjänstemän som förrättar inspektionen har rätt att av en företrädare för och anställda hos leverantören av förmedlingstjänster eller andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster få redogörelser för fakta och handlingar som har samband med föremålet för och ändamålet med inspektionen och protokollföra de svar som har erhållits.

På inspektioner tillämpas dessutom 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda en misstänkt överträdelse och det i det aktuella fallet finns motiverade och specificerade skäl att misstänka att det har skett eller sker en sådan överträdelse av förordningen om digitala tjänster eller av skyldigheterna enligt denna lag att påföljden kan vara en administrativ påföljdsavgift enligt denna lag.

Transport- och kommunikationsverket har de inspektionsrättigheter som anges i denna paragraf när verket på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat förrättar inspektion i Finland med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster eller när verket deltar i sådana gemensamma undersökningar enligt artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

Transport- och kommunikationsverket bistår vid Europeiska kommissionens inspektioner i enlighet med artikel 69 i förordningen om digitala tjänster.

7 §

Kallelse att höras

Den behöriga myndigheten har rätt att kalla in och höra en företrädare för eller en anställd hos en leverantör av förmedlingstjänster för lämnande av information om en misstänkt överträdelse av förordningen om digitala tjänster och av skyldigheterna enligt denna lag. Den behöriga myndigheten har samma rätt också i fråga om företrädare för eller anställda hos en sådan annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster. Myndigheten kan med samtycke av den som hörs protokollföra erhållna svar med alla tekniska medel. Transport- och kommunikationsverket har de rättigheter som anges i denna paragraf när verket med stöd av artikel 57 i förordningen om digitala tjänster begär uppgifter på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller när verket deltar i gemensamma undersökningar enligt artikel 60 i den förordningen som genomförs av de myndigheter som är samordnare.

8 §

Undantag från rätten att få information och utföra inspektioner när det gäller advokater och andra rättegångsombud och rättegångsbiträden

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i detta kapitel har de behöriga myndigheterna inte rätt att av en i lagen om advokater (496/1958) avsedd advokat eller något annat utomstående rättegångsombud eller rättegångsbiträde eller av deras biträde eller av den till vars förmån rättegångsombudets eller rättegångsbiträdets tystnadsplikt har föreskrivits få eller granska konfidentiell information och konfidentiella handlingar som utväxlats i samband med skötseln av uppdraget som rättegångsombud. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott, vid ett administrativt förfarande eller vid annan handläggning av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

Undantaget tillämpas på de behöriga myndigheternas alla undersökningsbefogenheter enligt artikel 51.1 i förordningen om digitala tjänster och 4, 6 och 7 § i denna lag, oberoende av om de utövas vid utförandet av den behöriga myndighetens egna uppgifter, på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat eller vid bistående av Europeiska kommissionen vid utförandet av en inspektion.

9 §

Handräckning

Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få handräckning av polisen för att utföra sina uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag.

10 §

Tillsynsbeslut

När de behöriga myndigheterna utför uppgifter enligt denna lag kan de genom sitt beslut ålägga en leverantör av förmedlingstjänster som bryter mot förordningen om digitala tjänster att upphöra med överträdelsen av den förordningen och att inom en skälig tid avhjälpa sitt fel eller sin försummelse.

Om en försummelse av en skyldighet enligt förordningen om digitala tjänster utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan, kan myndigheten utan dröjsmål besluta om behövliga interimistiska åtgärder och meddela ett i 1 mom. avsett beslut oberoende av tidsfristen och så att beslutet är interimistiskt och gäller tills ärendet är slutligt avgjort. Innan myndigheten meddelar ett beslut ska den som är föremål för beslutet ges tillfälle att bli hörd, utom när hörande inte kan ordnas så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

11 §

Åtaganden

Transport- och kommunikationsverket eller dataombudsmannen kan genom sitt beslut bestämma att åtaganden som leverantörer av förmedlingstjänster erbjuder för efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster ska vara bindande för dem. I beslutet ska det samtidigt

konstateras att det inte längre finns skäl för den behöriga myndigheten att ingripa. Beslutet ska gälla tills vidare eller för en viss tid.

Den myndighet som fattat beslutet kan ta upp ärendet till ny behandling, om ett sakförhållande som låg till grund för beslutet har ändrats i något väsentligt avseende, om åtagandena åsidosätts eller om beslutet har grundat sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som lämnats av parterna.

12 §

Myndighetssamarbete

När Transport- och kommunikationsverket, dataombudsmannen och konsumentombudsmannen utför uppgifter enligt förordningen om digitala tjänster och denna lag ska de samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

De tillsynsmyndigheter som avses i 4 § i lagen om marknadskontrollen av vissa produkter (1137/2016) ska underrätta Transport- och kommunikationsverket och konsumentombudsmannen om eventuella överträdelser av bestämmelserna i artiklarna 30—32 i förordningen om digitala tjänster som de fått kännedom om vid skötseln av sina egna uppgifter.

Om konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen tar emot en sådan begäran om åtgärder som avser de skyldigheter som en leverantör av förmedlingstjänster har enligt förordningen om digitala tjänster, ska konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta.

Transport- och kommunikationsverket ska årligen i samarbete med dataombudsmannen och konsumentombudsmannen utarbeta en verksamhetsrapport enligt artikel 55 i förordningen om digitala tjänster.

13 §

Vite

Den behöriga myndigheten kan förena ett tillsynsbeslut enligt 10 § eller något annat föreläggande som den meddelat med stöd av denna lag med ett vitesföreläggande riktat till en leverantör av förmedlingstjänster eller en annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster.

Vite föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster i form av ett löpande vite per dag. Det vite som föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster får uppgå till högst 5 procent av leverantörens genomsnittliga globala dagsomsättning eller dagsinkomst per förseningsdag under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om vitesföreläggande. Med omsättning avses omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande omsättning. Om bokslutet ännu inte färdigställts när vite föreläggs eller om affärsverksamheten nyligen har inletts och något bokslut inte finns tillgängligt, kan omsättningen uppskattas utifrån någon annan tillgänglig utredning.

Vite som avses i 2 mom. föreläggs med avvikelse från vad som anges i 9 § i viteslagen (1113/1990) utan fast grundbelopp och tilläggsbelopp. Med avvikelse från vad som anges i 10 § 2 mom. i viteslagen får vite som avses i 2 mom. på en gång dömas ut för högst 60 dagar, och för den överstigande tiden bortfaller vite för de dagar som har börjat innan beslutet om utdömande av vite fattas.

En skyldighet enligt 4 § att lämna information får inte förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till. En begäran om hörande enligt 7 § får inte heller förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person.

I övrigt tillämpas i fråga om vite viteslagen.

Om det är fråga om vite som hänför sig till tillsynen över efterlevnaden av en i 2 § avsedd bestämmelse i förordningen om digitala tjänster, fattas beslut om utdömande av vite av marknadsdomstolen.

3 kap.

Administrativa påföljder

14 §

Påföljdsavgift för en leverantör av förmedlingstjänster

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en leverantör av förmedlingstjänster som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 11.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en enda kontaktpunkt för myndigheterna, skyldigheten enligt artikel 11.2 i den förordningen att offentliggöra behövlig information om kontaktpunkten eller skyldigheten enligt artikel 11.3 i den förordningen att ange vilka av medlemsstaternas officiella språk som kan användas för kommunikation med kontaktpunkten,

2) skyldigheten enligt artikel 12.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en elektronisk kontaktpunkt för tjänstemottagarna eller skyldigheten enligt artikel 12.2 i den förordningen att offentliggöra information om kontaktpunkten,

3) skyldigheten enligt artikel 13.1 i förordningen om digitala tjänster att utse en rättslig företrädare i en medlemsstat i Europeiska unionen i sådana situationer enligt artikel 13 i den förordningen där leverantören av förmedlingstjänster inte har något verksamhetsställe inom Europeiska unionen, men erbjuder tjänster i Finland, skyldigheten enligt artikel 13.2 i den förordningen att bemyndiga den rättsliga företrädaren att vara kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och den europeiska nämnden för digitala tjänster, nedan *nämnden för digitala tjänster*, eller skyldigheten enligt artikel 13.4 i den förordningen att meddela information om den rättsliga företrädaren till Transport- och kommunikationsverket.

15 §

Påföljdsavgift för en värdtjänstleverantör

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en leverantör av förmedlingstjänster som tillhandahåller värdtjänster och som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 16.1 i förordningen om digitala tjänster att i sin tjänst införa ett förfarande för anmälan om olagligt innehåll enligt artikel 16.2 i den förordningen, skyldigheten enligt artikel 16.4 i den förordningen att bekräfta mottagandet av anmälan eller skyldigheten enligt artikel 16.5 i den förordningen att underrätta den som gjort anmälan om sitt beslut avseende olagligt innehåll,

2) skyldigheten enligt artikel 17.1 och 17.2 i förordningen om digitala tjänster att ge de berörda tjänstemottagarna en i artikel 17.3 i den förordningen avsedd motivering till sitt beslut att begränsa tjänsten på de sätt som avses i artikel 17.1 i den förordningen till följd av att det innehåll som tjänstemottagaren tillhandahållit är olagligt eller oförenligt med användningsvillkoren för tjänsten,

3) anmälningsskyldigheten till polisen enligt artikel 18 i förordningen om digitala tjänster.

16 §

Påföljdsavgift för en leverantör av en onlineplattform

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en sådan leverantör av en onlineplattform som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 20.1 i förordningen om digitala tjänster att ge tjänstemottagaren tillgång till onlineplattformens interna system för hantering av klagomål eller skyldigheten enligt artikel 20.5 i den förordningen att underrätta om beslut som fattats i systemet,

2) skyldigheten enligt artikel 22.1 i förordningen om digitala tjänster att vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att sådana anmälningar om olagligt innehåll som lämnas in av betrodda anmälare prioriteras vid behandling,

3) skyldigheten enligt artikel 24.3 i förordningen om digitala tjänster att lämna Europeiska kommissionen eller Transport- och kommunikationsverket uppgifter om antalet tjänstemottagare,

4) skyldigheten enligt artikel 26.1 a i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera innehåll som visas på ett onlinegränssnitt som reklam, skyldigheten enligt artikel 26.1 b i den förordningen att säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera den person för vars räkning reklamen visas, skyldigheten enligt artikel 26.1 c i den förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att tjänstemottagaren kan identifiera den fysiska eller juridiska person som betalat för reklamen eller skyldigheten enligt artikel 26.1 d i den förordningen att säkerställa att tjänstemottagaren i fråga om reklam som visas för denne kan identifiera de viktigaste parametrarna som fastställer till vilka tjänstemottagare reklamen riktas, skyldigheten enligt artikel 26.2 i den förordningen att på sitt onlinegränssnitt tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att i realtid informera om innehåll med kommersiella meddelanden eller förbudet enligt artikel 26.3 i den förordningen mot att på ett onlinegränssnitt visa reklam, om reklamen bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen, med användning av sådana personuppgifter som avses i artikel 9 i den allmänna dataskyddsförordningen,

5) skyldigheten enligt artikel 27.1 och 27.2 i förordningen om digitala tjänster att i användningsvillkoren ange huvudparametrarna i det innehållsrekommendationssystem som används i tjänsten och alternativen för att modifiera dessa huvudparametrar eller skyldigheten att i anslutning till rekommendationssystemet tillhandahålla en valfunktion enligt artikel 27.3 i den förordningen,

6) förbudet enligt artikel 28.2 i förordningen om digitala tjänster mot att visa sådan reklam på ett onlinegränssnitt som bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen med användning av tjänstemottagarens personuppgifter, när leverantören av onlineplattformen med rimlig säkerhet är medveten om att tjänstemottagaren är minderårig, eller skyldigheten enligt artikel 28.3 i förordningen om digitala tjänster att inte behandla ytterligare personuppgifter för att bedöma om en tjänstemottagare är minderårig.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska det påföljdskollegium som avses i 24 § 1 mom. i dataskyddslagen påföra påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som nämns i 1 mom. 4–6 punkten i denna paragraf, om det är fråga om ett ärende som avses i 3 § i denna lag.

På påförande av påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som nämns i 1 mom. 4 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §, tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020). På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 18 § i denna lag.

17 §

Påföljdsavgift för vissa leverantörer av onlineplattformar

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras en sådan leverantör av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare och som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 30.1 i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att leverantören av en onlineplattform har fått i den artikeln föreskrivna informationen av näringsidkaren innan näringsidkaren får tillgång till dess onlineplattform, skyldigheten enligt artikel 30.2 andra stycket i den förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.3 första stycket i den förordningen att begära att näringsidkaren korrigerar den information som näringsidkaren lämnat, skyldigheten enligt artikel 30.3 andra stycket i den förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.5 i den förordningen att lagra den information som erhållits enligt artikel 30.1 och 30.2 i den förordningen, förbudet enligt artikel 30.6 i den förordningen mot att röja information som avses i artikel 30.1 i den förordningen till tredje parter eller skyldigheten enligt artikel 30.7 i den förordningen att ge tillgång till den information som avses i artikel 30.1 a, d och e i den förordningen på onlineplattformens onlinegränssnitt, där information om den produkt eller tjänst som säljs presenteras,

2) skyldigheten enligt artikel 31.1 i förordningen om digitala tjänster att säkerställa att onlineplattformens gränssnitt är organiserat på ett sådant sätt att näringsidkarna har möjlighet att fullgöra sina skyldigheter när det gäller förhandsinformation, överensstämmelse och produktsäkerhetsinformation eller skyldigheten enligt artikel 31.2 i den förordningen att organisera sitt onlinegränssnitt på ett sådant sätt att näringsidkarna kan tillhandahålla den information som avses i den artikeln,

3) skyldigheten enligt artikel 32.1 i förordningen om digitala tjänster att informera konsumenter som leverantören känner till om en olaglig produkt eller tjänst som leverantören fått kännedom om, om identiteten på den näringsidkare som erbjudit produkten och om eventuella rättsmedel eller skyldigheten enligt artikel 32.2 i den förordningen att göra information som motsvarar den som avses i artikel 32.1 i den förordningen tillgänglig på sitt onlinegränssnitt.

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras sådana leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller sådana leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer som försummar sin skyldighet enligt artikel 14.5 i förordningen om digitala tjänster att ge tjänstemottagarna en sammanfattning av sina användningsvillkor samt annan information enligt den artikeln eller den skyldighet enligt artikel 14.6 i den förordningen som gäller det språk på vilket användningsvillkoren för tjänsten ska offentliggöras.

Med avvikelse från 1 mom. tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna på påförande av påföljdsavgift för en överträdelse eller försummelse som avses i 1 mom. 1 eller 3 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §. På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 18 § i denna lag.

18 §

Påföljdsavgiftens storlek

Påföljdsavgiftens storlek ska baseras på en samlad bedömning. När avgiftens storlek bestäms ska hänsyn tas till

1) överträdelsens art, omfattning och varaktighet samt hur allvarlig och återkommande överträdelsen är,

2) det allmänintresse som eftersträvas med påföljden,

3) omfattningen och arten av den verksamhet som leverantören av förmedlingstjänster bedriver samt den ekonomiska kapaciteten hos leverantören av förmedlingstjänster,

4) antalet tjänstemottagare som berörs av överträdelsen av förordningen om digitala tjänster,

5) huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet,

- 6) huruvida tjänsteleverantören är verksam i flera medlemsstater,
- 7) andra eventuella faktorer som kan ha påverkat omständigheterna än de som avses i 1—6 punkten.

Den påföljdsavgift som påförs en leverantör av förmedlingstjänster får uppgå till högst 6 procent av leverantörens globala årsomsättning under den räkenskapsperiod som föregår beslutet om påföljdsavgift. När konsumentombudsmannen gör en framställning till marknadsdomstolen om påförande av påföljdsavgift, ska omsättningen under den räkenskapsperiod som föregår framställningen beaktas i framställningen.

Med omsättning avses omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning. Om bokslutet ännu inte har färdigställts när påföljdsavgiften påförs eller om affärsverksamheten nyligen har inletts och något bokslut inte finns tillgängligt, kan omsättningen uppskattas utifrån någon annan tillgänglig utredning.

19 §

Avstående från påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs inte, om

- 1) överträdelsen av en skyldighet ska anses vara ringa, eller
- 2) påförande av påföljdsavgift ska anses uppenbart oskäligt.

Påföljdsavgift behöver inte påföras, om leverantören av förmedlingstjänster självantagit har vidtagit tillräckliga åtgärder för att avhjälpa en överträdelse eller försummelse av en i 14—17 § avsedd skyldighet omedelbart efter att ha upptäckt den, och det inte är fråga om en allvarlig eller återkommande överträdelse eller försummelse.

Påföljdsavgift får inte påföras den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol. Påföljdsavgift får inte heller påföras den som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för samma gärning.

Påföljdsavgift får inte påföras myndigheter som förvaltar domännamnsregister enligt 163 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014).

20 §

Påföljdsavgift för överträdelse av bestämmelserna om undersökningsförfarande

Frånsett de fall då en överträdelse betraktas som obetydlig eller påförandet av påföljdsavgift annars är att betrakta som obefogat kan den behöriga myndigheten påföra leverantörer av förmedlingstjänster eller andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen om digitala tjänster en påföljdsavgift, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet

- 1) motsätter sig en inspektion som förrättas med stöd av 6 §,
- 2) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information vid besvarandet av en med stöd av 4 § gjord begäran om information eller vid lämnandet av information under en inspektion enligt 6 § eller underlåter att lämna den begärda informationen inom den tid som myndigheten angett,

- 3) underlåter att rätta oriktig, ofullständig eller vilseledande information som de lämnat.

Bestämmandet av påföljdsavgiftens storlek baserar sig på en samlad bedömning där hänsyn ska tas till överträdelsens art och omfattning samt det klandervärda i överträdelsen. Påföljdsavgiften får uppgå till högst 1 procent av den årsinkomst eller den globala årsomsättning som den leverantör av förmedlingstjänster eller den andra person som avses i 1 mom. som är skyldig till överträdelsen har haft under räkenskapsperioden närmast före den räkenskapsperiod under vilken påföljdsavgiften påfördes.

En fysisk person får inte påföras påföljdsavgift för en överträdelse av skyldigheten att lämna information enligt 1 mom. 2 punkten, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till.

På påförande av påföljdsavgift när det är fråga om undersökningsförfaranden i anslutning till tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som nämns i 2 § tillämpas lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. På avstående från påföljdsavgift och på avgiftens storlek tillämpas dock denna paragraf.

Påföljdsavgift ska påföras av det påföljdskollegium som avses i 24 § 1 mom. i dataskyddslagen när det är fråga om undersökningsförfaranden som gäller tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som nämns i 3 §.

21 §

Preskription av rätten att påföra påföljdsavgift

Påföljdsavgift får inte påföras, om det har förflutit mer än fem år sedan överträdelsen eller försummelsen har skett. Om överträdelsen eller försummelsen har varit fortlöpande räknas den femåriga tidsfristen från det att överträdelsen eller försummelsen har upphört.

22 §

Förhindrande av tillgång till en tjänst

Om den behöriga myndigheten har utövat sina befogenheter enligt 10 och 13—17 § och leverantören av förmedlingstjänster inte har rättat till sin verksamhet i enlighet med skyldigheterna enligt förordningen om digitala tjänster och överträdelsen av den förordningen orsakar allvarlig skada som inte kan åtgärdas med stöd av annan lagstiftning, kan den behöriga myndigheten genom sitt beslut kräva att medlemmarna i förmedlingstjänstens ledningsorgan eller personerna i ledningen lämnar in en plan för att rätta till det förfarande som strider mot förordningen om digitala tjänster och meddelar vilka åtgärder som vidtagits på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 a i den förordningen. Myndigheten ska övervaka att tjänsteleverantören vidtar de åtgärder som den anmält och till myndigheten rapporterar vilka åtgärder som vidtagits.

Om en leverantör av förmedlingstjänster trots ett beslut av en behörig myndighet enligt 1 mom. fortsätter att bryta mot förordningen om digitala tjänster och orsakar allvarlig skada, kan den behöriga myndigheten begära att tingsrätten förordnar leverantören av förmedlingstjänster i fråga eller en annan leverantör av förmedlingstjänster att tillfälligt begränsa tjänstemottagarnas tillgång till den förstnämnda förmedlingstjänsten eller onlinegränssnittet.

Tingsrätten kan på ansökan av den behöriga myndigheten vid vite förordna den leverantör av förmedlingstjänster som avses i 2 mom. att förhindra tillgången till förmedlingstjänsten eller onlinegränssnittet, om den leverantör av förmedlingstjänster som bryter mot förordningen om digitala tjänster också gör sig skyldig till en uppenbart straffbar gärning som är förenad med hot mot människors liv eller säkerhet. Ett sådant förordnande av tingsrätten förutsätter att det inte är möjligt att ingripa i överträdelsen av förordningen om digitala tjänster med stöd av annan lagstiftning. De begränsningar som tingsrätten beslutar om ska stå i rätt proportion till arten, allvarlighetsgraden, upprepningen och varaktigheten av den verksamhet som strider mot förordningen om digitala tjänster och det aktuella brottet. Begränsningarna får dock inte ogrundat inskränka tjänstemottagarnas yttrandefrihet och tillgång till laglig information.

Den behöriga myndigheten ska höra parterna före den begäran hos tingsrätten som avses i 2 mom. Innan ett förordnande enligt 2 mom. meddelas ska tingsrätten ge leverantören av förmedlingstjänster, den mottagare av förmedlingstjänster som producerat innehållet samt den som förordnandet gäller tillfälle att bli hörd.

Den begränsning av tillgången som tingsrätten beslutar om ska gälla under en period av fyra veckor, och tingsrätten kan besluta att den behöriga myndigheten får förlänga denna period på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 tredje och fjärde stycket i förordningen om digitala tjänster. Om de omständigheter som ligger till grund för tingsrättens förordnande förändras, har leverantören av förmedlingstjänster i fråga rätt att ansöka om upphävande av ett i 3 mom. i denna paragraf avsett förordnande hos den tingsrätt som meddelat förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas.

23 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 22 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets den leverantör av förmedlingstjänster som är föremål för domstolens förordnande har sin hemort. Tingsrätten är domför med ordföranden ensam.

4 kap.

Samarbete med kommissionen samt övriga medlemsstater

24 §

Den europeiska nämnden för digitala tjänster

Transport- och kommunikationsverket samarbetar med övriga medlemsstaters samordnare för digitala tjänster, nämnden för digitala tjänster och Europeiska kommissionen. Transport- och kommunikationsverket deltar i nämndens möten. Även dataombudsmannen och konsumentombudsmannen kan vid behov delta i nämndens möten.

25 §

Utlämnande av handlingar till kommissionen eller till en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat

Transport- och kommunikationsverket har rätt att lämna ut sekretessbelagda handlingar till och röja sekretessbelagd information för Europeiska kommissionen, nämnden för digitala tjänster och myndigheter som är samordnare i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om det är nödvändigt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om digitala tjänster.

26 §

Förfarande vid inspektion som förordnats av kommissionen

Transport- och kommunikationsverket bistår Europeiska kommissionen vid utförandet av inspektioner i enlighet med artikel 69.7 i förordningen om digitala tjänster.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Anmälan av misstanke om brott

Den anmälan av misstanke om brott som avses i artikel 18.1 i förordningen om digitala tjänster ska göras till polisen.

28 §

Föreläggande som gäller olagligt innehåll eller skyldigheten att tillhandahålla information

De förelägganden av en myndighet eller domstol om att vidta åtgärder mot olagligt innehåll som avses i artikel 9 i förordningen om digitala tjänster ska utformas i enlighet med artikel 9.2 i den förordningen.

De förelägganden av en myndighet eller domstol om att tillhandahålla information om mottagare av förmedlingstjänster enligt artikel 10 i förordningen om digitala tjänster ska utformas i enlighet med artikel 10.2 i den förordningen.

Bestämmelser om förfarandet efter det att ett föreläggande enligt 1 och 2 mom. har utfärdats finns i artiklarna 9 och 10 i förordningen om digitala tjänster.

29 §

Verkställighet av påföljdsavgift

Påföljdsavgifter ska betalas till staten. Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgifter finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

En påföljdsavgift preskriberas fem år efter det att det lagakraftvunna avgörandet om påföljdsavgiften meddelades.

30 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Konsumentombudsmannens beslut enligt 10 § får inte överklagas genom besvär. Den som konsumentombudsmannens beslut enligt 10 § 1 mom. riktar sig mot får genom en ansökan föra beslutet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. I annat fall står beslutet fast. Beslutet ska iakttas, om inte marknadsdomstolen bestämmer något annat.

Vid sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite tillämpas dock viteslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i marknadsdomstolens avgöranden i marknadsrättsliga ärenden finns i 7 kap. 4 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

I beslut av den behöriga myndigheten, med undantag av beslut som meddelats med stöd av 14—17 och 20 §, får det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

31 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 17 februari 2024.

Helsingfors den 12 januari 2024

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Lulu Ranne